

jälle taaski healega omma halledat luggo. Igga salmi lõppetusesse käisid need sannad: „Kui emma linna sisse hauda maeti, siis olli leit meie rõõm lõppenud.“ Temma olli sedda luggo jubba ammo, iggas linnas ja ka metsa teed käies laulnud. Wahhest lühhemalt, wahhest pikkemalt. Agga nüüd sel hommikul ollid appelsinid nähhes isja-maa ja lapse põlli ni selgeste ja järsko ta mele tulnud, et temma pikkemalt kui ial enne omma luggo laulis. Ta kitis lauldes omma isja-maa illo, temma kõrgeid mäggesid ja sedda kenna jögge, mis määst alla jookstes kaljo nurga peale ehitud weskil rattast ringi ajas. Ta mälletas wanne-mate ja wenna armo ja armastust, ja omma waeist isja, kes lastest mahha jätud, wõeraste käest peab tööd ja leiba ottima. Ta meel olli lauldes ni halledaks läind, et ta keddagi tähhele ei pannud, ei juure linna illu egga rahwast, mis wasto tulli ja järrel käis; ja ka sedda mitte, et legi jubba ammo jalla peal ta järrele astus ja temma sanno terraselt tähhele panni, tunni järrel tullia omma lät järsko temma ölla peale panni ja lahkest üttles: „Se on küll jo omma ello luggo, mis sa laulad, mis siis sinno nimmi on?“ „Bridit Klipmüller,“ ütles pois ja pöras silmad küsija poe. „Oh, oh,“ ütles se, „se on jo minno nimmi, ka minna ollen tohter Klipmüller. Sinno nimmi hüti wiist koddo Bridli, eks olnud nenda?“

„Nah, armas herra,“ ütles Bridli, ja temma lurb näggo läis jälle rõõmsamaks, kui temma selle lahle wõera herra silmi watas, ja ütles: „Teie rägite ka Tirolsi teie murret.“ — „Nah,“ ütles herra, „minna ollen küll Wini linnas sündinud ja lastwanud, agga minno isja on Tirolsi-maalt seie tulnud, ja minna armastan sedda teest ja sedda saab ka siin tihti kuulda, sest siin jures linnas on ka Tirolsi rahwast küll. Tirolsi-maa on ja ka meie Keisri pärrast, ja sinna ärra olle ka ni lurb, et ka lord Wini linnas olled, ja olled ifka weel meie omma keisri ritis ja ei olle ka ni ilm laugel omma lotto. Kuidas siis sinno kaup siin jookseb?“ „Tinti ostetakse küll ifka makohhal enam kui linnades,“ ütles Bridli, agga ma tulin ka sellepärrast seie, et ma tahtsin ka lord keisri linna nähha. — „Sa sinno laulo ei olle küll ka legi tähhele pannud?“ küsis herra. „Ei, ütles Bridli, minna ei ollegi rahha pärrast laulnud, ja seie tulin ma wast tänna hommiko.“ „Noh, leit linna läbbi käies lähheb sul jubba mõnni pääw aega, ni kaua woid sa minno jures sõmas ja omaeal käia. Agga tulles nüüd kohhe minno kasa ja laula minno rahwale ka omma luggo.“ Bridli tännas herrat selle heldusse eest. Agga kui temma herra järrel laiaist treppidest üles, juure, lennaste ehitud tuppä astus, kus leit läilis ja hiilgas ja kus penes rides üks praua istus,